

TRIBUNA PRIETENILOR ARTEI

PROVERBE

ȘAUA DE ARGINT

Victor Kernbach

Bineînțeles, nimeni nu mai umbra cu togară română. În vremea noastră fantezia criticii...

Vera, bratul nădăd se încercă de largi înalte muloare. În toate țările anghelice...

Să nu uităm că o haină seagră, care e sălămadă, se câpătește cu mătase roșie...

Nimeni nu ar afirma că eleganța nu are nevoie de podoahe, că e urât să fii elegant și chiar împodobit...

În holiștile spanioase cu zăuște de arce și bogăție de cur, spectatorii din seara asta au avut să se sărbătorească...

Proverbele înseamnă unii du-reros, dar numai când pășesc rând. Căptușeaua vnaie a sa-coului tău este o rană.

Din agenda corespondentului voluntar

Eveni din povara seama. În seara 21.11.1968, re-greșes la un spectacol al teatrului...

În seara 21.11.1968 din Cluj

Alunelul cu noroc. Nu este un secret pentru ni-meni că în holiștile din sala de spectacol...

Un dialog intim. Căci sunt câteva minute pină când orga de lumini va coborî la limita sa minimă...

Intr-un recent volum apărut în colecția „A-ventura”, un cunoscut autor de romane...

„Simbolul energiei”. Cel trei, bineînțeles, toți peste 16 ani...

Victor A.: „La un moment dat am perso-naj din film caracterizată pe eroină ca pe un simbol al energiei...”

— Trei studenți ale In-stitutului de teatru și cinematografie „I. L. Caragiale”...

— Cu care sîntem ga-merieri și publicistici, scriitorii în seara pe care o sărbătorește...

În seara 21.11.1968 din Cluj

Alunelul cu noroc. Nu este un secret pentru ni-meni că în holiștile din sala de spectacol...

Flori alese pe portativul majoratului. Invitații scenei: orchestră și solisti dintre cei mai tineri și recent afirmați...

Ah! minunata Angelica!

reclamă regișorul ne oferă însă în acest se-rial o morală duioasă. Nu știu de ce, dacă e vorba de filme istorice...

— Ce ați zice de re-comandarea: „părinti, nu oferiți copiilor dum-neștror alcool și a-trează”. Nu e o glumă...

În seara 21.11.1968 din Cluj

Cuvinte care s-au mai spus. — și se spun mereu în legătură cu difuzarea unor filme...

Deasupra flectării om, o stea. Cu ultimale aplauze se sting și lumina din sală. Ne mai urmăresc încă versurile finale ale spectacolului...

Reflector spre noul an. compania între doi ani, în clipa bilanțului anual, este pasul mare și sigur...

se fac la această temă generoasă a aventurii înțeleasă ca o cunoaș-tere. Încă în cazul de față la frivoliitate...

— și se spun mereu în legătură cu difuzarea unor filme în cazul de față nu-i vorba doar de un film gen „Teodora”...

— și se spun mereu în legătură cu difuzarea unor filme în cazul de față nu-i vorba doar de un film gen „Teodora”...

— și se spun mereu în legătură cu difuzarea unor filme în cazul de față nu-i vorba doar de un film gen „Teodora”...

— și se spun mereu în legătură cu difuzarea unor filme în cazul de față nu-i vorba doar de un film gen „Teodora”...

— și se spun mereu în legătură cu difuzarea unor filme în cazul de față nu-i vorba doar de un film gen „Teodora”...

— și se spun mereu în legătură cu difuzarea unor filme în cazul de față nu-i vorba doar de un film gen „Teodora”...

O MARE DEBUTANTĂ

Iulia Hașdeu este primul nume dintr-o serie mai întin-

Muguri de aprilie i-a fost viața. Muguri de a-

Scria versuri pe cărțile citite. Citea pe Hugo, Lamartine, Moliere, pe Shakespeare.

În anul 1881, toamna, pleacă împreună cu mama ei la colegiul Sevigne din Paris

Și Iulia, cu prețul unor mari eforturi a făcut să se vorbească în Franța

În noiembrie 1886 e studentă la Sorbona, dorind să-și ia licența în filozofie.

tel eleve care-și pregătea în același timp teza de doctorat cu tema „Filozofia în literatura nescrisă a poporului român”.

A lăsat sute și sute de pagini scrise mărunt, care au alcătuit cele patru volume de „Opere postume”

EUGEN MARINESCU

ROMÂNIA

Cimpia ne zîmbește, de flori împetrițită. Ca un chilim ce-l țese natura-n fețe vîl.

CINTEC DACIC

Puternic suflă vîntul prin pădurile anlice. Prin codrii-nalți și mindri ai Daciei bătrîne.

De om, de-a sa minie acvila nu se teme. La soare vrea s-ajungă.

Și cel mai mindru fluviu ce curgen-n astă lume. Trece prin țara mea.

Zburind spre sinul mării. Nimica nu-l oprește.

Ca vulturii, ca marea, Ca munții tăi, ca Dunărea.

GEORGE GAVRILEANU

Cum se poate observa, am dedicat cea mai mare parte acestui număr debutului. Evident, George Gavrileanu, Sandu Păcilă, Nicolae Neagu...

George Gavrileanu este abia elev în clasa a X-a (la Liceul din Gura Humorului)

/ să-l dau peștilor moameală. / Mari portative de culoare / distila ploaia în ochii mei /

moște împrumutată de la străbunii ei. Seva poeziei sale pornește de acolo...

sînge ciocotind”. Versurile sale sînt traversate de ecourile marilor fapte ale străbunilor.

George Gavrileanu nu-l dect un ucenic al muzelor. Există în scrișul său încă destule stîngăcii, idei confuze...

I. BELDEANU

CUNOSC...

Pămîntul miroslind a pace imi este hrană. Plînea lui o coc în spuma cerului

Cunosc golițunea Izvarului din munte. Cîmpul dintre degetele verzi ale pădurii.

Vine o vreme Ochii bătrînului cînd rădăcinile.. zugrav

Vine o vreme cînd rădăcinile rămîin singure. Brazii se descalță de ele.

Căzînd, ei tot mai mult se-ndepărtează, și iată ceșurile greșesc rochemîndu-i.

Nici umbrele nu se mai întorc pe grumsul de calcar.

Ci seară de seară, ca niște vulpi, lingă ușile proaspete se înrolăcesc foșnînd.

Se-apropie de alb, albăstrui vechi : lumina-abia-l străpunge ea o ploaie.

Iar miinile fi par îndepărtate, nedeslușindu-le-n contur și ea-ntr-o oră tulbură de seară

Și gesturile se închid pe dinăuntru și ferigiile pleoapelor se zbat ; și zidul i se mută-n unghii..

NICOLAE NEAGU

De n-ar fi marea

De n-ar fi marea,
Surisul îndrăgostiților n-ar înflori
În scări de sidet
Și-n nisipul de lună și soare.

De n-ar fi marea
Păsările n-ar mai fi
Scrisori ale cerului
Ce ne vestesc anotimpurile.

De n-ar fi marea,
Fluviile n-ar mai avea
Emoția adnecului și-a pescărușilor
Vărsându-și portretele-n valuri...

De n-ar fi marea...

Maturitate

Plecăm prin timp c-un gând incandescent,
Păsările le lăsam în alte anotimpuri,
Stelele cu tăguri de foc,
Și copacii răsușiți sub lună,
Bietându-se cu fulgere de vânt.

Plecăm c-un gând incandescent
Sevele urcau în mine țipând,
Și adolescența în formă de ciură
Se apleca spre pământ

CONSTANTIN BEJENARU

PĂDURE DE BRAZI

Tăietorii recoltează brazii potleniți
cu spînăurile frumoase rotunjite
pe coasta pădurii, unde vlăguși
de puteri, dorm somnul sevei adormite.

Miriie ferăstraiele mușclnd din tulpini...
cad frumozii stăpînii ai înaltului întins
și decolorat. Se zbat furioși în tulpini
dar totuși dorm adine... Invina,

trupul lor e transportat
la operație. Doctorii, tăietorii cu mustăți
colbăite de rumeguș, neîncetat
operează cu gateri... Hucăți

de carne lemnoasă, sar...
Tăietorii fumează somnul dur
al brazilor. Arborii, curioși tresar
și se trezesc din nou la viață
rotind frunțile prin înalt, dimprejur..

SOMN

Dorm într-un peisaj răsturnat în cuvint
Deasupra căruia, soarele cail își mină.
Prin rețina cerul plutește fierbinte
Iar stele ard în singe și țărină.

Sub mine dorm străbunii incinerați de vreme
Legenda îi mai leagă cu vocea ei supremă
Fiu, tată, bun și străbunic dorm sub aceeași stemă
Coloană infinită în pîntecul pămîntului.

Cail singelui îi aud cum nechează
Și vasele coloanei în somn cum tresar,
Cum vulpile cerului prin vis mă vinează
Cum inima își sună dorurile în jar.

Trebuie să mor de atîtea ori în fiecare
Pînă cînd sint iarbă ce-n vînt răsună
Să mă îngrop în iarbă în continuare
Completînd coloana mea străbună.

GEORGE GAVRILEANU

LUMINĂ TINĂRĂ

Mai fîșie în mine ca-n muzeu,
Foșnetul vechi în frunza rară,
Vechi oase de pe alt țărîm,
Gînduri păgîne mă-mpresară

Pămîntul lin îmi curge în vine,
Alunecînd pe obrăzul ars,
Lunghi tropote pămîntului îl dizolvă
Eu rid ca soarele-n vinars.
Beau apa în fîntîni uitată,
În forfota vîpăilor de noapte
Îmi văd iubita alergînd
prin nori — păgînă bucurie,
Rătuță alb de gînduri.
Lumea mi-o împart în cele patru vînturi,
Lumina bate-n porți necercetate
Si strălucește în vechi arcade...

BOGDAN N. VICTOR
elev, clasă a XI-a comuna Putești,
regiunea Oltenia

SANDU FÎCÎLĂ

Tecuci, s-a hotărît să
urmeze filologia.

Poezia sa a început
deja să se verifice prin
confruntările cu cititorii.
Primele două poezii le-a
semnat în „Știința ti-
neretului”, fiind anul
trecut un activ colaba-
rator al suplimentului
literar „Preludii”, după
care au urmat alte apa-
riții, în „Ateneu” în
„Cronica”. Căutările pe
care le trădează versu-
rile sale cele mai recen-
te sint dovada unui ta-
lent autentic.

Ce răspunsuri vor pri-
mi întrebările, promisiu-
nile de acum? Deocam-
dată știm doar — după
cum el însuși o spune —
că „fiecare din noi e o
limbă de clopot” și că
numai de noi depinde
ca ea să nu se înfășoare,
o dată cu trecerea
timpului, într-o bucată
de pișă în care ecoul
vibrațiilor se stinge
treptat.

D. MATAIA

MINIATURĂ ORIENTALĂ

Trei furnici
Desenate cu arnici,
Vor de-un veac să urce-n spate
Trei ulcioare încărcate
Unul cu foc.
Celălalt cu noroc,
Însă ultimul umplut cu gol,
Cel mai greu din toate, scapă rosta
gol.

ROATA NOROCULUI

Cine mai trage?...
Cine mai vrea să tragă?
Toate numerele cîștigătoare...
Dumneata de colo
Nu-necreei, prietene?
Poate cîștigi oglinda aceea
Ce te-arată numai tericî
Sau dumneata, flăcăule.
N-ai vrea să ai inelul ăsta
Cu care laci și pietrele să cînte?
A tras un soldat
O pușcă și un pahar cu lacrimi
Pentru mama sa.
Undeva la o fereastră spartă
Nai King Kole cînta
Esperanza.

PRELUDIU ⁶

SUPLIMENT CULTURAL-ȘTIINȚIFIC AL „SCÂNTEII TINERETULUI” PENTRU ELEVI

DEBUTUL

de acad.
Nicolae
Teodorescu

Limbaajul vorbit și scria constituie vehiculul de bază al gândirii și conștiinței omenești, este unul din elementele structurale ale vieții noastre, al civilizației și al culturii. Literatura, artele și știința sînt forme fundamentale ale

conștiinței sociale și programul lor continuu condiționează mersul înainte al omenirii.

Creația literară, ca reflectare a vieții individuale și sociale este unul din patrimoniile cele mai prețioase ale societății la care fiecare popor contribuie de-a lungul veacurilor. Cunoașterea și asimilarea ei intră ca elemente indispensabile în formarea culturală și etică a oamenilor și, în primul rînd, a tineretului, începînd chiar din copilărie, odată cu creșterea și educația. Basmele, povestirile, poeziile, sub formă simplă și atrăgătoare îmbogățesc limbajul, stimulează imaginația și fac să vibreze coardele curiozității și frumuseții în conștiința întrebătoare a copiilor. Vin apoi lecturile proprii, inițierea în cultura literară și aceea de a pătrunde mereu mai departe și mai adînc în tînetul neîstrîșit, incitant și instructiv al literaturii. Adolența este vîrsta cea mai propice însușirii setoase și entuziaste a creației literare naționale și universale, ea deschide porțile spre formarea intelectuală și estetică a tineretului.

Tot adolența luminează vorbii creației literare personale, fecundăză aptitudinile celor care oîndva, mai curînd, sau mai tîrziu se vor simți chemați să devină ei înșiși creatori în domeniul prețios al literaturii.

Debutul timid, stingaci adesea, dar promițător și revelator în creație scintilează cu emoție în acei ani de călătorii înfrîngătoare care întrec adolența

fructuoasă, încordătoare, plină de întrebări, de surprize, de experiențe, de decepții trecătoare și de satisfacții imbricătoare. Cine n-a simțit nevoia de a da gândurilor și simțămîntelor sale o formă literară, imbinînd imaginile plastice, calde, de sensibilitate, cu forța vie a gândirii originale, sugestive într-una sau alta din formele estetice ale creației literare?

Opera literară anonimă a poporului nostru, cristalizată și transmisă prin fluxul nelincetat al timpului sub forma lapidare și înțelepte, cum sînt proverbele sau zicalile, pline de umor, de ironie necrutătoare, cu anecdotele sau străgăturile, de imaginație și fantezie surprinzătoare, ca basmele sau povestirile, de gingașie subtilă și vibrantă, de jale apăsătoare, de optimism reconfortant, de eroism patriotic, semnate cu dăruirea în poezia sa, formă de predicție dăruită și cinică, celor și danșurilor lui, este mărturia strălucită și permanentă a talentului său literar colectiv care se transmite din generație în generație.

Opera de valoare universală a măștrilor literaturii noastre, tradusă în zece de limbi, dăruita tezaurului etern al popoarelor, ne îndreptățește să așteptăm cu încredere și mîndrie ca tineretul nostru să o continue și să îmbogățescă mereu cu formele, cu realizări de prestigiu, reflectînd viața nouă și simțirea patriei noastre care își făurește un viitor înălțător.

Desenele din acest supliment de George Gavrilău elev în clasa a X-a, Liceul din Gura Humorului

CONCURS • CONCURS • CONCURS

DRAGI CITITORI

„Preludiul” inaugurează o serie de concursuri pe teme pe care le dorim propuse de voi. Deocamdată deschidem seria acestor concursuri cu o temă sugerată de... anotimpul în care ne aflăm: IARNA. Așteptăm de la poezii-elevi („consacrați” și debutanți) — poezii ; de la pasionații penelului — desene și caricaturi.

Trimiteti poeziile, desenele și caricaturile pentru concursul cu tema „Iarna” pe adresa redacției noastre cu mențiunea „Pentru Preludiu”, pînă la data de 15 ianuarie. Cele mai reușite lucrări vor fi publicate.

